

402.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 1 lipca 1926 r.

w sprawie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII, wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1925 r. w sprawie wydawania z aptek środków leczniczych i określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 41, poz. 282), mogą za środki lecznicze, wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 240), pobierać ceny o 30% wyższe od cen, ustanowionych na nie tem ostatniem rozporządzeniem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 maja 1926 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 307).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

403.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lipca 1926 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojsko-

wych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. do ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, tudzież do ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. z roku 1923 № 20, poz. 132).

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195), oraz art. 16 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 67, poz. 608) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt a) § 93 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 132) uzupełnia się następującem zdaniem:

„w razie zaś braku oficera w tym stopniu w siedzibie okręgowej inwalidzkiej komisji odwoławczej, przewodniczącym względnie jego zastępcą może być oficer korpusu sądowego w stopniu majora“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*